

i Særdeleshed som Følge af det Eksperiment, Staten har foretaget med Banegaardsforholdene, idet den i Anledning af Banegaardsforholdenes Ordning har ladet nedbryde et Antal Ejendomme, der tilsammen indeholdt 333 Lejligheder, foruden de Ejendomme, Kommunen har været tvunget til at ekspropriere og nedrive, for at den Ordning, Staten havde vedtaget at gennemføre med Hensyn til Banegaardsforholdene, ikke skulde blive fuldstændig umulig. Saaledes er Forholdene i Aarhus; og dog anser jeg det ikke for umuligt, at Aarhus Byraads konservative Mindretal vil stemme imod Huslejelovens Opretholdelse og faktisk stemme imod deres Overbevisning; thi de vilde ellers vanskelig kunne nære sig for deres Vælgere, for den huslejereguleringsfjendtlige Grundejerklike . . . .

Formanden: Det ærede Medlem bør ikke forudsætte, at nogen vil stemme imod sin Overbevisning.

Simonsen: . . . . Forholdene er saaledes, at Bestemmelsen om, at to Trediedele Majoritet, som her kræves af den højtærede Indenrigsminister, paalægger det konservative Mindretal i Aarhus Byraad et Ansvar; den stiller Forholdet saaledes, at de Grundejere, der vil have Loven ophævet, kan komme og sige til dette lille Mindretal paa 8: I er i Stand til ved den højtærede Indenrigsministers Bevaagenhed og Velvillie nu trods de 12—13 Socialdemokrater at skaffe os af med Huslejeloven. Vi kræver, at I gør det. De vil da maaske vanskeligt kunne staa imod. Den Magt, der her gives dem som Følge af denne Bestemmelse om 2 Trediedele Majoritet, forekommer mig i alt Fald ikke at være behagelig, og jeg kan godt tænke mig, at den heller ikke vil være behagelig for det konservative Mindretal i Aarhus Byraad. Giv dem Lejlighed til at stemme for Huslejelovens Ophævelse — stryg Bestemmelsen om de 2 Trediedele —, saa kan de frit stemme derfor, uden at der sker nogen Skade; det tror jeg vil være det heldigste for alle Parter. Det er ogsaa et Spørgsmaal, om der egentlig er nogen Grund for Grundejerne til at beklage sig over Nævnene og deres Afgørelser. Jeg traf forleden en meget konservativ Enkefrue, som en Gang af de Konservative har været valgt

ind i Aarhus Byraad. Jeg har den Ære at sidde sammen med hende i en velgørende Forenings Bestyrelse, og hun fortalte mig, at hun beboede en 5 Værelsers Lejlighed i en forholdsvis god Ejendom i en af Byens Udkanter, og deraf havde Lejen hidtil været 900 Kr., men nu havde Nævnet tilføjet, at denne Leje fra April Flyttedag forhøjedes med 700 Kr., altsaa til 1 600 Kr., trods hendes Protest. Det er altsaa en Nævnsafgørelse. Har denne Grundejer nu virkelig Anledning til at stille sig op og klage over, at der begaas Uretfærdighed mod ham, og har de andre Grundejere nogen Grund dertil? Jeg kan ikke indse det. De velhavende konservative Lejere bliver sikkert heller ikke tilfredse med den sikre Opskrunding, der vil blive Følgen, selv om de ogsaa kan betale mere. Thi jeg har erfaret, at de konservative Lejere har langtfra været bagefter med at benytte sig af Nævnene hidtil eller at gaa til Nævnene. Som Bevis paa de konservative Vælgeres Stilling til dette Spørgsmaal skal jeg ogsaa pege paa et Protestmøde, der i Aftes blev afholdt i de samvirkende Københavnske Handelsforeninger, hvis Formand er den kendte konservative Landstingsmand Bunch. Han udtalte paa dette Møde i Aftes, at vi maa holde paa Uopsigelighed for Butikkerne Vedkommende. „Som Forholdene nu er, virker Loven allerede ganske ødelæggende for Butikshandelen. Der er Tilfælde, hvor en butikshandler, der i 1914 gav 1 300 Kr. i Leje af sin Butik, nu maa ud med 3 000 Kr.; i et andet Tilfælde, jeg kender, er Lejen blevet sat op fra 1 900 Kr. til — 6 000 Kr.“ Formanden for Kulhandlerforeningen, Rasmussen, udtalte sig i Gaar paa lignende Maade. Han fremhævede stærkt, at man maatte gøre alt for at forhindre Forslagets Gennemførelse. De 35 pCt., Lejen fra 1914 maatte forhøjes, var jo langt overskredet, udtalte han, og han henpegede paa en Butik inde i en Gaard, som i 1914 kostede 800 Kr., og som nu fra 1. April skal betales med 4 000 Kr. Mon Nævnene ikke har været liberale og eftergivende her? Mon der er nogen Grund til at klage over deres Beslutninger og Afgørelser? Den ovennævnte Kulhandlerforenings Formand, Rasmussen, siger til Slutning: „Bestemmelsen om, at man kan slutte Overenskomster, medfører jo, at